Руске Дружтво Сиверней Америки

Г Л А С Н Ї К

Rusyn Association Of North America

Рок V Число 2 (12) Киченер, ОН, Канада Юний 2000

ЮЛИЯН САБАДОШ, ПРЕДСИДАТЕЛЬ РУСКОГО ДРУЖТВА СИВЕРНЕЙ АМЕРИКИ

ПЕРШЕ СОМ РУСНАК, А АЖ ВЕЦ ШИЦКО ДРУГЕ

Фото: Я. Сегеди

- **Основни циль Дружтва посцигнути - вєдно зме, чуваме свою традицию**
- **На своїм балу, на своїм пикнику - найлєпше**
- **Я нє научел да ми було хто дава и тото цо сом створел - то сом сам створел**

Ридка тота руска душа на просторох Канади и ЗАД котра нє зна и нє позна пана **Юлина Сабадоша**. После 33 рокох роботи (читайце: оштрей, нємилосердней борби за напредованє у металскей ґрупациї дзе по структури продукциї припада компания **Rapid Gear** чий є власнїк) и богатого животного искуства у Канади Юлин, як го векшина воламе, з полним правом слови за особу котра ма функцию повязованя шицких членох нашей, рускей заєднїци на Сиверноамерицким континенту. Нєт сумнїву, його дзень у подполносци пошвецени спомнутей компаниї - од хвилькох кед рано станє та по хвильки кед ше, у вечарших годзинох, найдзе у кругу своєй фамилиї, супруги Ани, трох дзивкох и сина. Медзитим, з полну одвичательносцу твердзим же сом по нєшка нє наишол на такого чловека котри, и попри бриґох яки нїхто од нас нє ма - шицки тоти проблеми охабя на боку кед ше зяви нови Руснак, або кед ше почнє було яку бешеду о нашей, рускей судьби. Або о було чим цо вязане за роботу РДСА.

Юлин, треба и тото знац, припада праве тей керестурскей ґенерациї котра нєшка, по велїм, у фундаментох култури войводянских Руснацох. Були то тоти млади котри, концом 50-тих и на початку 60-тих, утемелєли "Червену ружу" або, повед бим, "ґурли грудку шнїгу з верху брега а вона ше, котуляюци ше по прикрини, по нєшка лєм звекшує, и звекшує"... И попри того же ше Сабадошова фамилия преселєла до Сримскей Каменїци, Керестур и шицко руске нєвилїчиво остало у штред

Юлинового шерца. По нєшка! И нєшка!

АДАМОВО СЛОВА НЇҐДА НЄ ЗАБУДЗЕМ

Року 1964, як 24-рочни леґинь, Юлин ше нашол у Нємецкей. О три роки (1967) сцигнул до Канади а нєполну децению познєйше бул власнїк компаниї Rapid Gear. Мал за собу скоро 30 роки живота у Канади кед основане **Руске Дружтво Сиверней Америки** а вон вибрани за предсидателя. После штирох рокох роботи концом прешлого року ше зведло перши резултати и я го замодлєл же бизме о тим побешедовали. Дзе? У Рапид Ґиру, розуми ше.

Його офис у компаниї у велькей мири "руски" - перше цо вам спаднє до оч то, на процивним муре од уходу, три Чижмарово малюнки: єден мотив зоз Дунаю, потим малюнок безкрайней ровнїни на котрей орач крача за плугом и малюнок лукох у ровнїни дзе коло студнї зоз криву соху

Перши Управни одбор РДСА

лєнїво преходзи, по лєтнєй горучави, коч преполни зоз сламу... Зоз малей чайней кухнї сцигую дискретни звуки нашей рускей шпиванки а коло мнє компютери, телефони на шицки боки, стол за схадзки колеґиюма, фамилийни слики на котрих дзеци Таня, Иринка, Ґабриєла и Штефан...У куце, у окремней шкатули, Юлинова особна документация шицких писмох и рижних брошурох цо му посилали Руснаци, найвецей зоз Войводини, Сриму, алє и зоз цалого швета.

- *Юлин, нїґда зме нє бешедовали о тим як сце доживйовали факт же ше снує таке Дружтво, же то постало цошка реалне* - одлєцело мойо питанє ґу Юлинови котри праве вошол до офису после обиходзеня фабрики.

- Же би ше могло похопиц хвильки наставаня Дружтва, треба знац и даєдни факти котри ше збували вельо скорей. У тей часци Онтария стредком 60-их були лєм Владо Рускаї и я а нєодлуга потим пришла и Марленка алє ше населєла у Торонту. Кед сом сцигнул до Киченеру, я ту бул перши Руснак, теди ми тераз уж пок. Адам, Шваб зоз Филїпова котри знал у Керестуре кажду улїчку, кажде обисце, гварел: "Га, видзиш, ту нас єст вельо Филїповчаньох... ище дакус та озда и вас, Руснацох, годно буц ту надосц!" А я йому: " Та манце, нє будзе то так, можебуц лєм ище дахто, пар особи кед приду..." Хто мог задумац же после того ту будзе прейґ 70 наших, а ище приходза. Теди сом анї шнїц нє могол же ше таке дацо зоз Югославию збудзе цо ше познєйше збуло. Нє верел бим теди нїкому на твердзеню же ше Югославия розпаднє а и, кед же ше розпаднє, - же ше **на таки способ** розпаднє як ше то случело.

Я бул вше Югославян, поготов кед сом пошол до Нємецкей. Перше Югославян, а аж вец Руснак. А тераз сом перше Руснак, а аж вец шицко друге. Прецо?! Прето же видзим же так поступаю и шицки други. Свойо треба найбаржей любиц, а треба почитовац и цудзе. Вец и тебе буду почитовац.

На початку 80-тих пришол Янко Колбас, бул єден час у Торонту а вец пришол ту. Теди ше уж могло спонзоровац та вон помогол Дюрови Рацови, потим пришол Славо Рац... Идеї о якимшик Дружтве ше уж теди явяли алє, заш лєм, кед ту було 10 фамилиї шицкого - ми ше видзели и так и так, нє було условия за урядову орґанизацию. Од почтку 90-тих рокох кед ше почало, практично, масовно приходзиц, зявела ше потреба же би ше людзох позберало на єдно место, "до копи".

Пикники зме почали стредком 80-тих и то була основа идеї зазберованя. Першираз зме мали сход у бачика **Малацка**, у Гамилтону, кед пошол до пензиї. Його дзивчата порихтали surprise party и зишли ше там велї нашо. Було то даґдзе вжиме а моя жена и я вец надумали: на лєто ми направиме пикник! Уж ше теди указовало же тоти цо у Виндзору, тих по 10 роки нє видзели у Торонту - на телефон ше чули алє ше нє видзели. Перши зме сход отримали у Ст. Джекобу и поволали зме и тих наших людзох цо ше нє видзели и по 20 роки и - шицки були одушевени зоз тим. Бо, людзе сцу побешедовац, олєґчац души, дознац о других як су, цо робя... Ту нє мож робиц по даяким плану, людзе ту спонатно участвую...Червена тека з адресами шведок же хто шицко бул на тих пикникох. Нажаль, даскельо особи уж и умарли - дзивка нини Гардийовей теди нагло умарла, потим бачи Провчи з Виндзору, та и сама нина Гардийова...

- *Пикники були початна иницияатива же би ше руски души зишли. Як сце ше чувствовали у*

Вудсток - "женски прадки" на єшеньским пикнику 1999.

хвилькох кед основане Дружтво?

• Почувствовал сом вельке задовольство, таке як кед ци ше даяки сон нараз витвори, и прилапел сом ше того же бим бул єдна файта координатора, же бим робел на тим да ше людзох трима вєдно. Бо, кед будземе розшати по цалей Канади, ми барз швидко нєстанєме. А кед ше зконцентруєме на даскельо места, так як цо ше велї населєли ту до Киченеру (до "канадского Керестура", як ми гуториме), та у Саскатуну, у Едмонтону, вец єст шанси длужей ше отримац. Нєобходне же би НАШО дзеци знали же маю когошик ту. Велїм тераз тото, на перши погляд, нє важне - бежа лєм за роботу, егзистенцию, за доларом алє їх дзецом та и унуком тото будзе значиц вельо же би знали хто су, якого су кореня...Тутейши дзеци знаю же су Анґлийци, або Ирци, Шкоти, а нашо, га одкадз су? З Югославиї! Тераз ше муши повесц "з бувшей нашей Югославиї " и перше подпитанє шлїдзи: з хторей часци Югославиї -зоз Горватскей, зоз Сербиї? А нашо коренї анї нє таки мали, єст нас мало у терашнєй Югославиї, алє кед ше попатри кадзи шицко Руснаци/Русини жию, єст нас досц. Же нє маме державу?! Ша вообще нє значи же кажди язик на швеце треба же би мал свою державу. Основни циль Дружтва посцигнути - вєдно зме, чуваме свою традицию. Бо, наприклад, у Барбертону, Охайо, пред II шветову войну була досц велька колония Руснацох, там даєдни спомедзи наших ишли глєдац гроби своїх предкох, там було досц Коцурцох и вони нє нєстали алє ше претопели, асимиловали. Ниа, тот **Хромиш** цо на Флориди, вон жада тераз, у пензиї, дознац хто є - вон шпива нашо шиванки, напише по руски, пре таких людзох треба, вироятно, єдну часц Гласнїка друковац на латинки.

НЄ ДОПУЩМЕ НОВИ БАРБЕРТОН

• *Пошвидшана асимилация, окреме припаднїкох нашей младшей ґенерациї, то и реална опасносц же и ми и нашо здруженє у будучносци нєстанєме. Цо може (з)робиц же би ше ублажело ефекти асимилованя, осипованя?*

• Верим же да нашо Руснаци у Барбертону мали даяку свою заєднїцку жем - отримали би ше. Значи, кед бизме мали свою жем.. конєчно, добре би було мац и свой Дом, алє будинок кошта вельо вецей и його може тримац Дружтво котре ма 500 або вецей членох а, вец, чий би то Дом бул? Мой? Твой? А у Киченеру маме лєм 20 фамилиї а то вельо кошта...прето, моя идея же кед бизме купели жем одприлики як тота цо зме вєшенї ишли опатриц, медзитим, тота жем предата, ми би могли обезпечиц тото за цо ше даєдни закладали - за чисти рахунок и за тото же би ше точно знало кельо каждому заинтересованому припада жеми, за його пенєж цо видвої. Точно би ше знало же тот фалат жеми твой, твоєй фамилиї, твоїх дзецох. Ти маш право направиц викендицу, котидж, колїбку, шатор, прицагнуц трейлер кед сцеш... и мац шицко цо там потребне. Кед би така жем коштала 100 тисячи а да ше упишу лєм 20 фамиии - то виходзи 5000 долари по фамилиї. Дзешец акри одредзиме же то Дружтвова жем, за пикники, там бизме направели терен за спорти, паркинґ, закрице, вошрум, воду, телефон...шицко би то сами зробели. А поєдинци би там мали 2-4 акри жеми кажде, наприклад, за нащиви кеди хто жада, кеди ма часу, каждого викенду...5000 долари по фамилиї на 5 роки то $80 мешачно або $40 на кажду 2-тижньову плацу! Бо кед будзе же " дахто нам дал" а то вец - нїчийо! Чим є нє мойо, чим є дружтвене - єден будзе чисциц, робиц, а други нє и то уж жридло можлївих конфликтох. За 80-100 долари ти и твоя фамилия маце цошка! Кед нє охабиме таке дацо нашим дзецом и унуком, же би их спознанє и навикнуце на заєднїцки традицийни сходи **вязало** за тоту жем, вони нєстаню так як нєстали гевти у Барбертону. Наютре будземе дїдове, будземе мац унуки - дзе их одведземе!? Кед одведзем унуки на тоту "руску жем" вони навикню на тоту локацию як на свой двор, упознаю других з нашей "фамилиї" , а кед гевтот други дїдо унука одведзе ґу Шкотом, Италияном, Горватом...дзеци, нормално, звикню на нїх и о своїм нє буду знац, и дзбац. Кед би то було твойо, було би ци мило кажди викенд там пойсц. Кед би то було ушорене, могли би ту присц и нашо зоз Саскатуну, з Едмонтну, зоз Америки и буц ту нє лєм єден дзень, кед пикник, алє и 4-5 днї, кельо им по дзеки.

Тераз нашо млади, можебуц, нє сцу з нами алє час ноши свойо, нашо ше дзеци уж меняю, скорей нє сцели нїґдзе з нами а тераз уж сцу и присц, и бешедовац, дружиц ше...У каждим дозреє идея же при шицких добре, алє на своїм пикнику, або балу -

найлєпше.

• *Котри то квалитети,, после 4-ох рокох, такого друженя...?*

• Нє треба вельо приповедац о тим же шицко дзвигнуте на єден висши уровень, вецей особи дзбаю о нашей заєднїци - о пикнику, балу, о друженю, сходох у церкви, маме Гласнїк, єст и други идеї...но, основни здобуток у тим же зме ше зорґанизовали, шицки зме блїзши, а то и циль бо кед треба помогнуц дакому - да ше помогнє...тераз знаме шицки податки, телефони, адреси, контакти частейши..нє добре би було да ше сходзиме такповесц кажди дзень, анї нє треба у тим напряме роздумовац.

•*...а котри слабосци?*

•Цо ше мнє нє пачи то тото же даєдни людзе знаю критиковац алє - нє сцу нїч робоц. Вироятно придзе час кед нас будзе ище вецей, же направиме ище конкретнєйши подзелєня можлївих задлуженьох на добродзечней бази, за хасен Дружтва. Людзе цо знаю - можу и помогнуц. Поведзме, як приклад, Славко Надьмитьо би требал буц задлужени за музику бо його знанє и талант треба цо баржей вихасновац, односно, медзи младима єст тих цо музично образовани, маю аж и пракси у граню, и могло би ше их у подполносци упознац зоз нашу шпиванку, єй духом, та аж, можебуц, створиц и єден музични состав. Верим же єст можлївоци за роботу ище даєдних секцийох - єст ту пар просвитни роботнїци котри би могли робиц зоз дзецми на планє руского язика, або у обласци подобовей уметносци... Кед ше людзе, та и дзеци, дружа, вец ше и баржей ценя, почитую.

ДЇДОВ ТАЛ ПОЙДЗЕ ГУДАЦОМ...

• *Оцена така же членство хасновало, у тих 4-ох рокох, шицки вигодносци цо Дружтво понукло, алє кед слово о обовязкох членох - нє наишло ше на задоволююци одгук (слабе плаценє членарини, нєприлапйованє добродзечней роботи, инертносц у вязи конкретних акцийох....)?*

• Членарина то наисце слабосц у роботи - очиглядне же даєдни особи иґнорую Дружтво по тим питаню, и то роками.. Чи то вельо, чи нє - кед прировнаме ґу другим подобним здруженьом виселєнцох - висина нашей членарини цалком розумна! Людзе нє сцу похопиц же за шицко цо обезпечуєме треба - заплациц. Нє кошта лєм Гласнїк, кошта и пикник, и бал, трошки пошти, телефонски бешеди... Людзе би требали чувствовац же то треба заплациц бо думам же су шицки задовольни кед достаню, наприклад, Гласнїк, любя го почитац алє - як кед би забували же то треба и помогнуц зоз членарину. З єдного боку, велї би любели да маме свойо просториї, а на другим боку - нє сцу уплациц анї тоту рочну обовязку у форми членарини. А просториї би вимагали вельо вецей пенєжу котрого, и пре нєплаценє членарини з рока на рок - нє маме. Кед би то був Дом у Киченеру, кед би нас ту було и 100, мушел би буц даяки Управни одбор Дома да водзи рахунку бо ту пенєж у питаню - чи од рентаня, чи по других основох а, чи то пенєж будзе?! Розуми ше, перше би ше вельо пенєжу мушело здружиц бо Дом нє мож направиц за 500 тисячи, таки да ше рента, да приноши и приход. Єдино цо, реално можеме то да ше рента єдну просторию за нашо потреби и - готове. То ми можеме и попри "рускей жеми", розуми ше, кед будземе плациц членарину, кед нам дахто да даяки донациї, або ше достанє од держави. Я, особнє, нє верим до донациї, бо я нє научел да ми було хто дава и прето сом горди же тото цо сом створел - то сом сам створел. А кед ци дахто да, за тото вше знаш же то нє твой труд... Давно гварели " дїдов тал идзе на гудацох", а тото цо я створим, тото ше чува.

Розгварку водзел **Гавриїл Колєсар**

НОВИ ПРИЯТЕЛЄ МЕДЗИ НАМИ

СЦИГЛА НАДЬОВА ФАМИЛИЯ

У першей половки юния до Канади сцигла ище єдна руска фамилия. То **Надьово** з Руского Керестура.

Елемир Надь зоз супругу **Гелену** и дзивчатками **Наташу** и **Маринку** сцигнул до Ґвелфу, дзе будзе дочасово пребувац у фамилиї його шестри а познєйше ше опредзеля дзе почню нови живот у новим швеце.

З РОБОТИ РУСКОГО ДРУЖТВА СИВЕРНЕЙ АМЕРИКИ

КИЧЕНЕР, КАНАДА

ПРЕСЛАВЕНА ВЕЛЬКА НОЦ

Шицки пририхтованя за преславйованє тогорочней Велькей ноци и Воскресеня Исуса Христа були окончени на час так же руска колония виселєнцох у Киченеру и його околини означела тото вельке християнске швето у складзе зоз давнима обичаями.

И попри пременлївей хвилї пияток и соботу, нєдзеля ше указала як прекрасни слунечни дзень.Нашо людзе ше уж од пол трецей сходзели у будинку Українскей Католїцкей церкви на Виктория стрит дзе паноцец **Мирослав Чайка**, парох церкви Пресвятей Богородици зоз Торонта, споведал вирнїкох а од трох годзин служел шветочну Вельконоцну службу Божу. Скоро шицки Руснаци того дня були присутни на Служби Божей а з боку, такой при иконостасу, нашли ше коло 20 кошарки порихтани за вельконоцне швеценє. Оцец Чайка отримал пригодну казань пошвецену тому значному швету, окончел святу причасц и, провадзени зоз штирома министрантами, окончел и дїю швеценя пасхи.

По законченю Служби Божей, векшина вирнїкох предлужела друженє у церковней сали при ошвиженю и кафи. Ту ше окончело даяки поради и овиковичело ше стретнуце зоз фотографиями а потим ше шицки упутели до своїх домох погосциц ше зоз швецену пасху як и зоз шицким другим цо нашо ґазднї за тот дзень порихтали.

Можеме, маюци шицко у оглядзе, повесц же и тогорочна Велька ноц у Киченеру прешла цалком у складзе зоз традицию.

Наступни сход наших виселенцох будзе уж о два мешаци, на вельким лєтнїм пикнику знагоди **Дня Канади, 1 юлия,** а отрима ше на новим месце за вилєти, на озеру Кристи при Хамилтону.

(Фотки зоз Велькей ноци обявюєме на остатнїм боку)

НА ЗНАНЄ НАШИМ У АЛБЕРТИ, САСКАЧЕВАНУ И БРИТИШ КОЛУМБИЇ

"ЕДМОНТОНСКИ ПРАДКИ"

буду отримани 5 и 6 авґуста

Першого викенда у авґусту, (5 и 6 авґуста) будзе отримани пикник **"Едмонтонски прадки"**, треци по шоре.

У Едмонтону, у "Cardif Golf & Country Club"-у зиду ше нашо виселєнци зоз **Алберти, Саскачевану и Бритиш Колумбиї на дводньове друженє**. Сход на пикник будзе соботу, 5 авґуста до поладня, потим ше предлужи друженє по утвердзеним розпорядку - "настрадаю" пар прашатка а у планє и BBQ або котлїк, потим ше опробую моци у рижних спортских бавискох а вечар ше заграє и зашпива у друженю шицких.

Внєдзелю ше сход предлужи зоз друженьом и зоз пополадньову Службу Божу у Катедралней церкви "Св. Йосафата".

Очекуєме и наших членох з далєка, окреме з УСА, як милих и ридше видзених госцох

VIETNAM (II)

COUNTRY OF FRIENDLY PEOPLE

Author **Gabriella SABADOS**

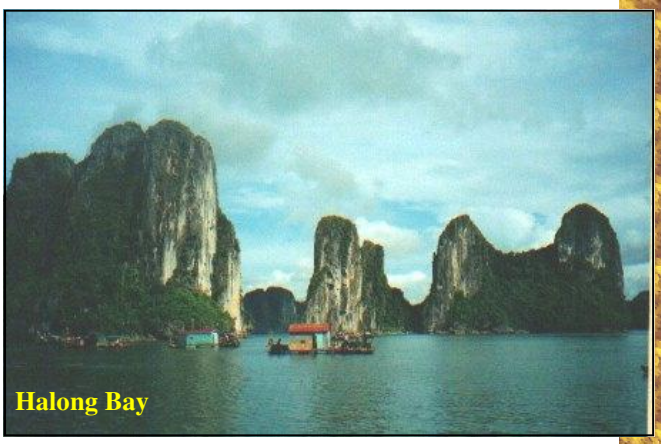

Влєце 1999 року Анита Ґабрисла Сабадош з єдну товаршку нащивела Вієтнам, Тайланд, Малезию и Синґапур. По Вієтнаме путовали полни мешац и отамаль принєсли велї памятки и фотоґрафиї (ґруби албум зоз вецей як 100 фотоґрафиями прекрасна и вична памятка).

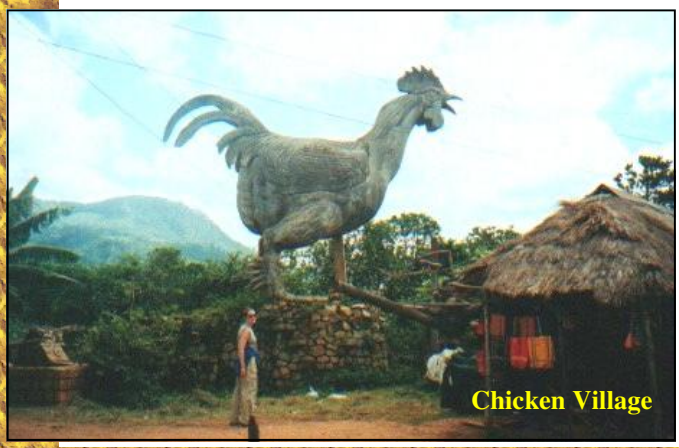
У тексту котри шлїдзи Ґабрисла виноши основни импресиї о Вієтнаме.

From Hanoi we did a day trip to a place called Perfume Pagoda which is a place where most Vietnamese go once a year. It is a Buddhist temple inside a cave, at the top of mountain. We climbed stone steps for two hours and it was worth it! We also went to a place called Halong Bay which is in the northeast of Vietnam. It is 1500-km area of 2000 huge rock formations sticking out of the South China Sea. On our tour they took us into some caves in the area that they have made into a tourist attraction (more like tourist traps!). The inside of the caves has penguin garbage cans, flashing lights, and music! Not very natural, but the Asian tourists likes it—some were taking pictures with the garbage cans!

We journeyed to a place called SaPa, which is in the mountains that separate Vietnam from China in the far north. The 9-hour, overnight train journey was unbearable—we slept on a wooden board, no fan, no lights and the train was squeaking so much we thought it would fall apart. SaPa, however, is the most unbelievable and amazing place I have ever seen. If we had just got to see it for 5 minutes, the train ride would have been worth it. It looks like the Austrian Alps but with rice paddy fields built into the side. We spent a few days going for hikes and trying to communicate with the hill tribe people who live there.

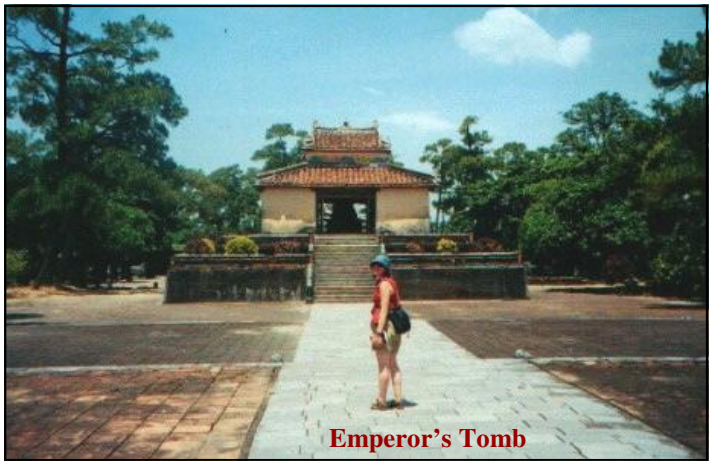

Halong Bay

Chicken Village

From Hanoi we did a day trip to a place called Perfume Pagoda which is a place where most Vietnamese go once a year. It is a Buddhist temple inside a cave, at the top of mountain. We climbed stone steps for two hours and it was worth it! We also went to a place called Halong Bay which is in the northeast of Vietnam. It is 1500-km area of 2000 huge rock formations sticking out of the South China Sea. On our tour they took us into some caves in the area that they have made into a tourist attraction (more like tourist traps!). The inside of the caves has penguin garbage cans, flashing lights, and music! Not very natural, but the Asian tourists likes it—some were taking pictures with the garbage cans!

Emperor's Tomb

We journeyed to a place called SaPa, which is in the mountains that separate Vietnam from China in the far north. The 9-hour, overnight train journey was unbearable—we slept on a wooden board, no fan, no lights and the train was squeaking so much we thought it would fall apart. SaPa, however, is the most unbelievable and amazing place I have ever seen. If we had just got to see it for 5 minutes, the train ride would have been worth it. It looks like the Austrian Alps but with rice paddy fields built into the side. We spent a few days going for hikes and trying to communicate with the hill tribe people who live there.

CHARMING SILK CITY

From Hanoi we started our journey south to Saigon. We had 3 weeks to get there so we stopped at many cities along the way. Our first stop was in Hue which is the cultural, religious and educational centre of the country. We rented bicycles and spent a day going around the city and visiting emperor's tombs. We then went to a place called Hoi An, located in the very middle of Vietnam. On our way there we passed China Beach, where the American soldiers went for holidays, Danang, where the first troops entered the country, and also the Demilitarized Zone (DMZ) which marked the separation of North Vietnam from South Vietnam. Hoi An was not damaged at all during the war and is a very charming little city with much to see. It is especially famous for the silk and tailors and we got a pile of clothes made for very cheap such as a tailored wool suit for $30.00, and a traditional Vietnamese outfit called an ao dai.

CU CHI TUNNELS

We continued our journey south to Saigon, stopping at a few more places along the way. Saigon was renamed Ho Chi Minh City after the war ended but people still call it Saigon. It is not a very nice city—dirty, noisy, polluted, crowded, poor, and with very little cultural things to do for tourists. We visited a War Museum but there was not much else. We also visited a place called the Cu Chi Tunnels. These are a 250 km underground tunnel network built over a period of 25 years, starting in 1940. They are famous because the Viet Cong used them to gain control of part of the South. Many soldiers lived underground for many months or years, only coming out to fight at night. Our tour guide was a Vietnamese man who had fought for South Vietnam with the Americans so it was interesting to hear his comments.

After Vietnam, we went to Thailand, Malaysia and Singapore, but it is our month in Vietnam that stands out for me. Something I will never forget is the people working in the green rice fields with their conical hats. More and more tourists are discovering Vietnam and I'm glad I got to experience it now.

БУЛА СВАДЗБА У КОЛЄСАРОВИХ

РАСТИСЛАВ И МИШЕЛ

И того лєта у єдней рускей фамилиї у Онтарию було свадзебне вешелє. Слово о фамилиї **Мирона и Людмили Колєсарових** з Брантфорду чий син **Растислав** "одведол пред олтар" **Мишел О'Конор** зоз Австралиї.

Церемония винчаня окончена 17 юния у приємним амбиєнту Мадярского Културного клуба "Петефи" дзе ше зишла родзина, фамилийни приятелє, Растїково парняци и шицки госци.

После коктела и церемониї винчаня (на слики) присутни були погосцени зоз барз смачну вечеру и рижним другим послуженьом. Узвичаєна свадзебна програма була конципована з миру так же було интересантне слухац и патриц цо свадзебни и питнково родичи порихтали за тоту нагоду. Госци могли конзумовац рижни алкоголни и безалкоголни напої, а на пол ноци була послужена жимна закуска и рижнородни торти, колачи и други лакотки.

Танєц тирвал до позней ноци а госцох забавял диск джокей як и оркестер под руководством Владислава Надьмитї так же було танцу и музики за каждого. Указало ше же то удатна формула за добре розположенє госцох.

ПОМОГНЇМЕ ВИДАВАНЄ КНЇЖКИ

РУСКА ҐИМНАЗИЯ - РУСИНСКА ГИМНАЗИЈА

Уж то випатра, покус, и як даякя мала традиция - каждого року маме активносци на помаганю видаваня єдней кнїжки на руским язику. Знова, символично поведзене, кед ше одрекнєце 2-3 паклочкох циґаретлох ту у Канади - зробице два хасни - помогнєце свойо власне здравє и помогнєце руске слово, потримаце друкованє даякого наслову за котри у жеми, у тамтейшей ситуациї, насправди чежко обезпечиц средства (проблем лєм з тима цо нє куря, чого ше вони одрекню, Но, найдземе и їм дацо - даскельо чоколадки, пол литри виския або подобне дацо).

Пред мешацом и пол нам сцигла тота поволанка:

Знагоди означованя **55 рочнїци** од снованя **першей гимназиї** на руским язику у Руским Керестуре (1945-2000), **30 рочнїци** другей ґимназиї (1970) и **10 рокох** терашнєй (1990), а у рамикох пририхтованьох за ювилей **250 рокох школства Руснацох (1753-2003)** Основна школа и Ґимназия "Петро Кузмяк" з Руского Керестура и Дружтво за руски язик, литературу и културу з Нового Саду планую видаванє кнїжки (пригодней публикациї) под назву **"РУСКА ҐИМНАЗИЯ"**.

Шицки факти о спомунтим периодзе ажурировала **Ирина ПАПУҐА**, професор педаґоґиї з Нового Саду и написала кнїжку **"РУСКА ҐИМНАЗИЯ"**. Рецензенти кнїжки др Радмило Достанич, професор историї педаґоґиї на Филозофским факултету у Новим Садзе, Любивоє Церович, историчар и директор Музея Войводини и Юлиян Рац, професор Ґимназиї у Руским Керестуре.

Кнїжка будзе друкована на руским и сербским язикку у обсягу 14 друкарски табаки. Предрахунок видаваня (лєм сами друкарски трошки) виноши 28.500 динари а кед ше ту додаю и други трошки пририхтованя, та обовязних прикладнїкох итд. цена по єдним прикладнїку коло 160 динари (коло 8 DEM а за иножемство (кед ше урахую трошки посиланя кнїжки) коло 10 DEM. То нє вельо по прикладнїку, алє тераз одразу то нам вельо, бо за цали тираж треба видвоїц **коло 1200-1300 DEM!**

Одразу! То нє ма анї Школа, анї Дружтво, анї сам автор...

Маюци у оглядзе шицко винєшене, обрацаме вам ше з молбу же бисце з финансийнима средствами помогли видаванє тей

значней публикациї, як за розвой образованя на руским язику, так и за просвиту у нас.

Дзекуєме найщирше на каждей файти указаней помоци !

(у подпису представнїки ОШ "Петро Кузмяк" з Руского Керестура)

Кед зме видзели тоту поволанку - нє преостало нам нїч лєм у найкратшим чаше иницировац

АКЦИЮ ПРИЗБЕРОВАНЯ СРЕДСТВОХ ПОМОЦИ

за видаванє тей значней кнїжки **о рускей ґимназиї**, о школи котра и була и тераз є єдно з найзначнєйших жридлох кадрох при Руснацох. Велї особи, котри тераз активно допринoша у числених сферох дїялносци индиректно и Руснацом у Войводини/Югославиї вишли зоз лавкох тей Ґимназиї.

То школа - розсаднїк кадрох котри и були и буду хасновити за нас, Руснацох!

Кед ше опредзелїце материялно помогнуц видаванє тей значней и интересантней кнїжки, тото можеце зробиц на пар способи:

1) Можеце одкупиц/виплациц **СВОЙ** прикладнїк (або **свойо** прикладнїки) кнїжки! У предплати тота кнїжка кошта 160 динари або 10 CND, 10 DEM або 7 USD по прикладнїку. Кед уплацице тоту суму, ви достанєце **єден** прикладнїк кнїжки на вашу адресу. Кед сцеце **вецей** прикладнїки - уплацце тельо раз по $$ або DEM. Розуми ше, и тоту суму можеце звекшац з даскелїма доларами або DEM так же уплацице за свою кнїжку а источашнє помогнєце и видаванє кнїжкох котри затераз нє маю свойого купца.

2) Кед нє жадаце прикладнїк кнїжки, а жадаце помогнуц же би ше кнїжку о историї Рускей ґимназиї у Руским Керестуре видало, вец уплацце тельо пенєжни средства кельо ше сами опредзелїце.

Способ предплацованя (у рамикох тей акциї призберованя котру орґанизуєме на веб сайту РДСА): пошлїце емаил на **xxxxxxx** у котрим потвердзице же жадаце уплациц средства, наведзце суму пенєжу и чи то предплата на **свою власну кнїжку** чи средства даваце наменково Дружтву за руски язик, литературу и културу за видаванє кнїжки або явце на тел **(519) xxxxxx**. Иншак, тота информация уж послата на вецей як 50 емаил адреси особох котри по було якей основи вязани за стредню або основну школу у Руским Керестуре.

Вашо мено, як даровательа або предплатнїка, будзе **такой обявене** на окременей листи на веб сайту РДСА а познєйше и у прилогу самей кнїжки (розуми ше, кед явице на емаил адресу **xxxxxxxx** або на дати телефон).

Тота поволанка намнєна насампредз БУВШИМ ШКОЛЯРОМ керестурскей Ґимназиї (и даєдним професором) вшадзи у швеце, котрим тот наш гласнїк або емаил дойдзе до рукох, же би зоз пар марками/доларами помогли видаванє кнїжки о **ЇХ** школи. Напевно, и шицки ДАКЕДИШНЇ ШКОЛЯРЕ ОШ "Петро Кузмяк", у прешлосци, замодлєни же би помогли видаванє тей кнїжки, уж и прето же з традициї тей нашей централней основней школи виросла и спомнута Ґимназия.

Будземе подзековни и шицким ТИМ РУСНАЦОМ у швеце котри, без огляду же нє були школяре тей Ґимназиї або основней школи, заш лєм помогню з добродзечним прилогом видаванє тей кнїжки. Так помогню же би ше єден значни сеґмент рускей прешлосци у Войводини, у Панониї, зачувало од забуца.

Роздумайце, прерахуйце ше так по руски, и вец видвойце тото кус пенєжних средствох раз у року - з тей нагоди за **кнїжку РУСКА ҐИМНАЗИЯ**.

УВАГА!!! УВАГА!!!

На нашим Лєтнїм пикнику 1 юлия будзе орґани-зоване приманє уплатох за то-ту кнїжку а нєодлуга по пикни-ку пенєж будзе послати до жеми за потреби видаваня кнїжки.

Иншак, уж потераз сцигли уплати у вредносци вецей як **300 канадских дола-рох** зоз Канади, Нємецкей, Шведскей, УСА...

РУСКА ИНТЕРНЕТ РАДИО И ТВ-СТАНЇЦА

Велїчезна база податкох пласована до мрежи Интернета! Кед ше зна же то веб сайт котри понука часточку блага рускей култури, вец можеме буц горди на тото.

Славомир Олеяр витворел важну идею - активовал перши руски сервер котри у можлївосци мац у себе коло 20 ґиґабайти информацийох а то (тоти цо ше розумя то вшелїяк з почитованьом прилапя) насправди достаточне - за аж и детальнєйшше упознаванє културних здобуткох Руснацох Войводини.

Спомнути сервер роби як РУСКА РАДИО И ТВ-СТАНЇЦА НА ИНТЕРНЕТУ. На адреси **http://24.42.199.223/** вас дочека привит "ВИТАЙЦЕ НА РУСКЕЙ ИНТЕРНЕТ РАДИО И ТВ-СТАНЇЦИ" а кед пойдзеце крочай далєй у виглєдованю, достанєце репертоар СИЛНОГО ЧИСЛА АУДИО И ВИДЕО ЗНЇМКОХ. Кед ше зна же власнїк того сервера тот фонд рихта нєодлуга ище баржей збогациц вец тримайце же и ви замодлєни помогнуц му у полнєню тей бази податкох - значи, кед же маце даяки ридши аудио або видео касети, фотки, книжки и подобне, наволайце го, понукнїце му а з тим му поможеце же би идею цо лєпше витворел.

Сервер нам понука:

- **Слуханє радио емисийох**
- **Слуханє руских писньох**
- **Патренє ТВ-знїмкох и емисийох**
- **Читанє текстох (цали книжки по руски)**
- **Опатранє рижних фоткох документарней значносци**

Славомир Олеяр у доглядним чаше унапредзи и технїчно приступ и учитованє змистох зоз сервера и так оможлїви же бисце уживали у шицких начишлєних змистох.

РУСНАЦИ У ШВЕЦЕ

Бал Руснацох у Нємецкей

По трециараз отримани бал Руснацох у Нємецкей и то уж на традицийним месце - у ресторану Влади Синка, Коцурца по походзеню. Того року на балу ше зишли коло 80 особи хтори ше медзи собу уж добре познаю дзекуюци праве таким стретнуцом як цо то бал и Кирбай хтори ше каждей єшенї отримує у Минхену. Як и на каждим таким сходу, вше ше зявюю и нови особи хтори лєбо пре нєинформованосц лєбо пре обєктивни причини потераз нє приходзели на спомнути сходи.

Бал урядово почал на 19 годзин а пред тим шицких госцох орґанизатор **Влада Синко** зоз свою супругу **Ану** дочековал на дзверох ресторана. Барз приємне нєсподзиванє на балу того року були гудаци. После 10-12 рокохознова ше ту у Нємецкей стретли **Нестор Пушкаш**, "глава" дюрдьовских гудацох, и подписнїк тих шорох хтори дараз вєдно грали у Югославиї. Тот други ма уж од скорей ту у Нємецкей дружтво тамбурашох, зоз хторима удатно чува од забуца писнї з войводянскей ровнїни. Ознова ше на балу танцовало валцери, танґа, кола, чардаши и ознова ше у Нємецкей шпивало руски писнї. А домашнї балу, з войводянскима єдлами, задоволєл и найвибернєйши смаки.

Дзепоєдни од вше присутних на таких сходох, а хтори тераз пре обєктивни причини нє могли присц, дали поздравиц шицких на балу.

Михал Штефанко, у функциї касира **"Дружтва нємецко-руского приятельства"**, поднєсол финансийни звит Дружтва и предклади у вязи членаринох. **Таня Рибовичова** пречитала и блїжей потолковала акцию з боку КУД "Тарас Шевченко" зоз Дюрдьова, у хторей ше апелує на спонзорованю и помоци у видаваню книжки о културней активносци у Дюрдьове у остатнїх 200 рокох. Книжка виходзи у рамикох преслави 200-рочнїци Дюрдьова.

Истого вечара на балу преславени и єден родзени дзень, а скорей як домашнї балу на пол пиятей рано позаверал дзвери ресторану, гудаци зоз шпиванку аж на драґу випровадзели остатнїх госцох.

Од **Михала Баранового**,
Нємецка

РЕЦЕПТИ ЗА ПАНЇ КУХАРКИ

ОРЕХОВА ПИТА

Цесто: 30 деки муки, 25 деки марґарину (нєсланого), єдно вайцо, єдна ложка шметанки

Фил: 8 вайца, 30 деки цукру, 30 деки ореха, 10 деки сухого грозна, лимуновей скорки, руму.

Од муки, марґарину, вайцох (жовчкох) и шметанки замишиц цесто. Потим го розогнац, розрезац на два часци (єдна кус векша) спрам велькосци тепши. Векша часц цеста идзе долу, потим ше розмасци фил и прекриє з другим цестом. Печиц коло 50 минути на 350 F.

Фил – Жовчки и цукер добре вимишац, додац скорку и на концу лєгко умишац шнїг зоз бильчкох.

Ґлазура – 3 ложки води, 3 ложки цукру, 10 деки чоколади за варенє, 8 деки марґарину. Воду, цукер и чоколаду

Розтопиц на цихим огню и поступнє додац марґарину. Ище цеплу ґлазуру преляц по колачу.

Пририхтала М. Колбас

ПРЕД САМИМ ЗАКЛЮЧЕНЬОМ "ГЛАСНЇКА" ОТРИМАНА СХАДЗКА УПРАВНОГО ОДБОРУ РДСА

Пикник на прагу

- **Шицко пририхтане за отримованє Лєтнього пикника у Онтарию**
- **Утвердзени датум отримованя Єшеньского пикника**
- **Розпатрени и други орґанизацийни питаня РДСА**

Члени **Управного одбору** Руского Дружтва Сиверней Америки зишли ше внєдзелю, 25 юния, на схадзку у просторийох компаниї Рапид Ґир у Киченеру. Главна точка сходу була розправа о орґанизациї наступного **XVI Лєтнього пикника Руснацох** у тей часци Канади. Так утвердзени конкретни задлуженя за поєдинцох и одредзени крочаї котри допоможу же би тот наш наймасовнєйши рочни сход був цо удатнєйши.

У уводней часци схадзки досц розправяне о проблематики вязаней за подмирйованє пенєжних обовязкох членства. Наглашене же би при вкупному членству меняц у основи похопенє же пикники то сходи дзе придземе лєм вихасновац свойо права - дружиц ше, наєсц ше и забавиц - треба похопиц же таки сходи маю (окреме то виражене на просторе Сиверней Америки), у основи, **донаторску улогу** и же членство на нїх треба же би приходзело зоз свидомосцу же през 2-3 активносци на тим сходу помогнє **свою**

орґанизацию - цо у добродзечней роботи, цо з плаценьом членарини, конзумациї, рижних дарункох и другого. То би значело же кажде треба же би мало у кишенки голєм пар "желєни" за таки наменки.

Тиж порадзене же ше купи **40** бони за уход, як повласцена цена за наших членох, з тим же на уходзе треба же бисце поведли же идзеце на руски пикник у павильону D. Длужносц каждого члена же би, по приходу, нашому касирови **Славомирови Олеярови** уплацел 7 долари за бон, же би Дружтво так рефундовало пенєж котри уплаци за тоти бони.

Тиж одредзене же ше купи два прашатка и єдно баранче а фамилия **Яника Сеґедия** дарує тогорочному сходу єдно (треце) прашатко (ниа, то очиглядни приклад донаторства). Членство длужне заплациц за конзумацию (то, уствари, индиректна помоц каси нашому Дружтву) и то:

- дзеци до 20 рокох старосци плаца 2 долари по оброку

- старши особи плаца 5 долари

Модлїме же бисце тото уплацели касирови такой кед подмирице трошок за бон за уход до Кристи ейриї.

Суґереване, тиж, же би членство, хто лєм може, того дня подмирело рочну членарину - **50 долари по фамилиї!** Або голєм половку тей суми та вам до конца рока вец будзе лєгчейше подмириц и другу часц членарини.

Предложне же би нашо вредни ґаздинї **принєсли рижни шалати, як и даяки колачи и други лакотки** же би зме ше, после прашецини, шицки погосцели з "хоуммейд" колачами. Гоч буду купени картонски танєри, модлїме вас же бисце принєсли за себе танєри, ножи и видлїчки. Тиж утвердзени способ хаснованя кофимейкера и розгласу же би ше руска писня нєпреривно чула у предїлу павильона Д.

На пикнику ше годно уплациц средства за помоц у друкованю книжки **"Руска ґимназия"**. Руснаци, укажце ше!

Управни одбор утвердзел и репертоар забавних активносцох (яки будзе забавни бависка за дзеци и старших на Пикнику) и награди за найлєпших. Е, ту вам нє одкриєме анї часточку **добре чуваней тайни** - гибайце та будзеце уживац у спектакуларних **"Бавискох без ґранїцох"** на руско-онтарийски способ!

Розуми ше, утвердзени и датум отримованя наступного **Єшеньского пикника**. У Вудстоку ше зидземе **соботу, 2 септембра**, кед будзе тиж лонґ викенд.

До стретнуца 1 юлия на Дзень Канади, на XVI пикнику на локациї Christie озера!

Информатор пририхтал:
Гавриїл КОЛЄСАР

Редакция информатора:

Михайло **БУДИНСКИ** (МБ)
Мелания **КОЛБАС** (МК)
Гавриїл **КОЛЄСАР** (К)
Любомир **МЕДЄШИ** (ЛМ)
Владимир **РАЦ** (В)
Тел. : (519) **xxxxxxxx**
Редакцийни емаил:
xxxxxxxxx

ADDRESS:

RUSYN ASSOCIATION OF NORTH AMERICA
xxxxxxxxxxxx
KITCHENER, ON

Рисунок на першим боку и винєти виробела Мелания КОЛБАС

Фотоґрафиї Я. Сеґеди

U V A H A: (Hlasnjik vecej nje vihodzi, znači adresi, emaili, telefoni najvirojatnjejše nje funkcionalni. Ljem teksti, napisi, vistki mozu poslužic jak hradza i žridlo eventulanih podatkoh o osoboh viseljencoh i podjijoh medzi viseljencami u Kanadi i Ameriki)

У Киченеру Велька Ноц преславена святочно и пасха пошвецена (на фоткох у горнїм шоре)

Деталь зоз тогорочного швеценя пасхи у порти рускокерестурскей Церкви дзе тота традиция ма глібоки и давни коренї

Учашнїки прешлорочного руского сходу у Саскатуну ше фотографовали и пред їх Церкву

Наймладши на пикнику у Онтарию участвовали у дружтвених бависких - видзиме их у мехох на старту обегованя *(горе)*

Нєдавно, Рапид Ґир нащивели "руски шофере" з Едмонтону -М. Дудаш (перши з лїва) **и Владимир Мученски** (у билей маїци)**, у дружтве зоз Ю. Сабадошом, Ю. и Дю. Рацом, Г. Колєсаром и Я. Гербутом**